

Győri Járásbíróság
(9021 Győr, Szent István út 3.)
útján

Alkotmánybíróság részére

Tisztelt Alkotmánybíróság!

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: 10/1957-2/2020	
Érkezett: 2021 JAN 11.	
Példány: 1	Kezelőiroda:
Melléklet: 1 db	4

(A végrehajtás felfüggesztése iránti kérelem tekintetében Tisztelt Járásbíróság!)

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 26 - 27. § és az Ügyrend 32. § (4) bek. alapján

indítványozók az alábbi

alkotmányjogi panaszt és

kiegészítést

terjesztjük elő.

Kérjük, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg a 2011. évi CLI. tv. (továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján, hogy a Kúria Pfv.I.21.572/12. sz. ítélete, a Győri Járásbíróság P.21.415/2017/42. sz. ítélete és a Győri Törvényszék 2.Pf.20.173/2019/5. sz. ítélete Magyarország Alaptörvényének XXVIII. cikke (1) bekezdésébe (tisztességes tárgyaláshoz való jog, az önkényes mérlegelés tilalma) és (7) bekezdésébe (érdemi hatékony jogorvoslathoz való jog) valamint a XIII. cikkének (1) bekezdésébe (tulajdonhoz való jog) ütközik, és a tisztelt Alkotmánybíróság a fenti ítéleteket semmisítse meg.

Abtv. 27. § Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés

a) az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és

b) az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.

1. AZ INDÍTVÁNY BENYÚJTÁSÁNAK TÖRVÉNYI ÉS FORMAI KÖVETELMÉNYEI

a) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

A Győri Törvényszék ítélete ellen további jogorvoslatnak volt helye, ezért a Kúriához felülvizsgálati kérelmet terjesztettünk elő. A felülvizsgálati eljárás a 2020. szeptember 22-i tárgyalással lezárult, a Kúria ítéletet hirdetett, amelyben elutasította a felperesek felülvizsgálati kérelmét és hatályában fenntartotta a másodfokú ítéletet, így az Alkotmányjogi panasz beterjesztéséhez szükséges jogorvoslat kimerítésre került.

b) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

Az indítványozók, mint felperesek a Győri Törvényszék 2.Pf.20.173/2019/5 számú ítéletét 2019. október 13. napján vették át, az Abtv. 30.§(1) bekezdésében foglalt 60 nap határideje 2019. december 13. napja, így az első alkotmányjogi panasz benyújtására határidőben került sor. Az Alkotmánybíróság IV/90-2/2020. számú végzésével (9. sz. melléklet) a panaszt visszautasította mivel a Kúria felülvizsgálati eljárása még folyamatban volt. Ugyanakkor rendelkezett arról, hogy a felülvizsgálati eljárást követően az alkotmányjogi panasz előterjesztésének lehetősége továbbra is nyitva áll. Indítványozók az alkotmányjogi panaszt 2020. október 31. napján adták postára, miután a Kúria 2020.

szeptember 22-én tartott tárgyaláson ítéletet hirdetett, amelyet Indítványozók jogi képviselője 2020. november 4-én vett át elektronikus úton.

Jelen kiegészítést az Indítványozók a IV/1957-1/2020. sz. felhívásban adott határidőben nyújtják be.

c) Az indítványozók érintettségének bemutatása

A Kúria Pfv.I.21.572/2019/2. sz. ítélete, a Győri Törvényszék 2.Pf.20.173/2019/5 számú ítélete – a Győri Járásbíróság P.21.415/2017/42. sz. ítéletét is ideértve - az indítványozókra nézve tartalmaz rendelkezést, indítványozók a felperesek.

d) Pertörténet és tényállás rövid ismertetése

da) A 2007—as Kölcsönszerződés: (13. sz. melléklet)

Az I. r. felperes mint adós és zálogkötelezett, a III. r. felperes mint adós 2007. szeptember 20. napján [REDACTED] mosonmagyaróvári közjegyző előtt közjegyzői okiratba foglalt devizahitelkiváltási célú kölcsönszerződést kötött az alperesek jogelődjével, az [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED]

A kölcsönszerződés I.1.1 pontja szerint a pénzüintézet kötelezettséget vállalt arra, hogy az adósok részére 722.011 CHF összegű svájci frank devizanemben nyilvántartott kölcsönt nyújt, az adósok pedig kötelezték magukat a kölcsön és járuléka hitelező részére történő megfizetésére. A bank a kölcsön összegéből legfeljebb 100.254.512 Ft-nak megfelelő (a banknak a folyósítás napjára jegyzett devizavételi árfolyamán átszámított) devizaösszeget folyósít (a továbbiakban folyósítási limit), amely devizaösszeg tartalmazza a szerződés 3.2 pontjában meghatározott folyósítási jutalékot is. A kölcsön összegének devizában való megállapítása és nyilvántartása a folyósítás napján érvényes a hitelező által alkalmazott devizavételi árfolyamon történik.

A kölcsön célja hitelcél meghatározása nélküli, szabad felhasználású kölcsön kiváltása volt.

A kölcsön biztosítására a [REDACTED] helyrajzi szám alatt természetben a [REDACTED] [REDACTED] az I. r. felperes kizárólagos tulajdonát képező ingatlan 1/1 arányú tulajdoni hányadára az alperesek jogelődje javára önálló zálogjogot alapítottak.

A II. r. felperes, mint készfizető kezes az adósokat terhelő valamennyi fizetési kötelezettség teljesítéséért a hitelezővel szemben készfizető kezességet vállalt, amely kiterjedt mind a főkövetelésre, mind annak járulékaire, beleértve a késedelmi kamatokat is.

A szerződés I.9. pontja tartalmazta a kockázatfeltáró nyilatkozatot, amely szerint a kölcsön kockázataival kapcsolatban az adós kijelenti, hogy az erre vonatkozó, hitelező által részére nyújtott részletes tájékoztatást megismerte, megértette, a devizahitel igénybevételével együtt járó és kizárólagosan őt terhelő kockázatokkal tisztában van.

Az okirat I. 9. pontban foglaltakon kívül egyéb tájékoztatást - az eljáró bíróságok és az alperes bank képviselőinek állításával ellentétben az árfolyamkockázatról - felperesek sem szóban, sem írásban nem kaptak. Senki nem tájékoztatta indítványozókat arról, hogy az árfolyamkockázatnak nincs felső határa.

A szerződés 5.5 pontja rögzíti, hogy a hitelező felszólítására az adós köteles 75 napon belül pótfedezetet biztosítani, ha az adós deviza tőketartozása forintban kiszámolt ellenértékének az ingatlanfedezet hitelbiztosítéki értékéhez viszonyított aránya a 90%-ot meghaladja.

A fentiekből következik, hogy a pénzüintézet jelentős mértékű változásnak a 10 %-os változást tekinti, így felperesek alappal gondolhatták, hogy a forint és a CHF árfolyamának jelentős mértékű változása megegyezik a 10 %-os mértékkel, amivel a pénzüintézet is számolt a folyósításkor.

A 2011. december 12. napján [redacted] budapesti közjegyző 11060/Ü/6739/2011. számon közjegyzői okiratba foglalt felmondó nyilatkozatot állított ki, mely szerint az alperesi jogelőd felmondta a felperesekkel 2007. szeptember 20. napján kötött szerződést. Ezen okiratban ténytanúsítványt is állított ki a lejárt követelés összegéről. A bank szerint a lejárt követelés összege járulékokkal 193.400.285 Ft volt.

Az alperesi jogelőd kérelmére [redacted] közjegyző 21020-O/Ü/20/2013. számú végrehajtási záradéka alapján [redacted] önálló bírósági végrehajtó előtt az I. r. felperessel szemben 77.V.133/2013. számon, a 21020-O/Ü/21/2013. számú végrehajtási záradék alapján II. r. felperessel szemben 77.V.134/2013. számon, a 21020-O/Ü/19/2013. számú végrehajtási záradék alapján a III. felperessel szemben 77.V.132/2013. számon indult végrehajtás a közjegyzői okiratba foglalt szerződésen alapuló követelések behajtására.

db) A 2008—as Kölcsönszerződés: (14.sz. melléklet)

Az alperesek jogelődje az [redacted] 2008. július 11. napján dr. [redacted] közjegyző előtt 21019-0785/2008/4/O. számon közjegyzői okiratba foglalt, hitelcél meghatározása nélküli kölcsönszerződést kötött a II. r. felperessel, mint adóssal, a IV. r. felperessel, mint adóssal és az I. r. felperessel, mint zálogkötelezettel.

A szerződés hitelcél meghatározása nélkül az adósok részére 227.743 CHF összegű svájci frank devizanemben nyilvántartott kölcsönt nyújtott, az adósok pedig kötelezték magukat a kölcsön és a szerződés szerinti járuléka hitelező részére történő megfizetésére. Az adósok tudomásul vették, hogy a bank a kölcsön összegéből legfeljebb 30.000.000 Ft-nak megfelelő a banknak a folyósítás napjára jegyzett devizavételi árfolyamán átszámított devizaösszeget folyósít (a továbbiakban folyósítási limit), amely devizaösszeg tartalmazza a szerződés 3.2 pontjában meghatározott folyósítási jutalékot is.

A szerződés I.1.2 pontja szerint a kölcsönt a bank átutalással egy összegben folyósítja a valamennyi folyósítási feltétel maradéktalan teljesülését és hitelező felé való igazolását követő 5 munkanapon belül úgy, hogy a kölcsön adósok által igénybe vett devizaösszegét a bank a folyósítás napjára az általa jegyzett devizavételi árfolyamon forintra átváltja és ezen forint ellenértéket utalja át a II. r. felperes számlájára. A szerződésben a felek megállapodtak, hogy a kölcsön folyósításának napjaként azt a napot tekintik, amikor a bank a kölcsön összegével az adósok devizatörlesztéseinek jóváírására szolgáló számlát megterheli. A folyósítás napjáról és az első esedékességi napról a bank írásban értesíti az adósokat. Ez az értesítő tartalmazza a fizetendő induló havi törlesztőrészlet devizaösszeget is. Az értesítő levél jelen szerződés elválaszthatatlan részét képezi azzal együtt értelmezendő.

A kölcsön biztosítására [redacted] számú természetben [redacted] az I. r. felperes kizárólagos tulajdonát képező ingatlanra önálló zálogjogot alapítottak.

A szerződés I.5.4 és I.9 pontjai a 2007-es szerződéssel egyezően rögzítették a pótfedezet nyújtásának kötelezettségeit és tartalmazták az árfolyamkockázatról szóló tájékoztatást. Egyéb árfolyamkockázatról szóló tájékoztatás sem szóban, sem írásban nem történt itt sem.

2011. december 12. napján 11060/Ü/6752/2011 számon [redacted] közjegyző helyettese [redacted] közjegyzői okiratba foglalta a kölcsönszerződés alperes általi felmondását és ténytanúsítványt állított ki a felmondás következtében lejárttá tett követelés mértékéről. A közjegyzői okirat szerint a követelésből eredő lejárt tartozás mértéke járulékokkal együtt 54.340.440 Ft volt.

Az alperesek jogelődje kérelmére [redacted] önálló bírósági végrehajtó előtt [redacted] közjegyző 21019/Ü/10/2013. számú végrehajtási záradéka alapján az I. r. felperessel szemben 77.V.450/2013 számon, a II. r. felperessel szemben a 21019/Ü/12/2013. számú végrehajtási záradék alapján 77.V.452/2013 számon, a 21019/Ü/11/2013. számú végrehajtási záradék alapján a IV.

felperessel szemben 77.V.451/2013 számon indult végrehajtás a fenti közjegyzői okiratba foglalt szerződés alapján.

A 2007-es Kölcsönszerződés és a 2008-as Kölcsönszerződés a pénzügyi intézet által előre elkészített blanketta szerződések, azaz a 93/13/EGK Irányelv és az 1959. évi IV. törvény (a „Ptk.”) (szerződéskötéskor hatályos) 205/A §-a szerinti általános szerződési feltételeknek tekinthető szabványszerződések, amelyek egyedileg meg tárgyalásra nem kerültek, az abban foglaltak nem indítványozók nyilatkozatai.

dc) Peres eljárások

Az indítványozók, mint felperesek a végrehajtási eljárások megszüntetése iránti pert indítottak a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. tv. (Pp.) 366. §-a és 369. § a) pontja alapján, a P.20.972/2014. számú és az ide egyesített eljárásokban a Győri Járásbíróság előtt.

A Győri Járásbíróság a P.20.972/2014/18. sz. végzésével a felperesek ellen folyó végrehajtási eljárásokat felfüggesztette, amely felfüggesztést a Győri Törvényszék jelen alkotmányjogi panasszal érintett ítéletével megszüntette. Az indítványozók ismételten kérték a végrehajtások felfüggesztését a jelen alkotmányjogi panasz elbírálásának idejére, azonban a Győri Járásbíróság ezen kérelmüknek már nem adott helyt.

A Győri Járásbíróság a P. 20.972/2014/52. sz. ítéletével elutasította az indítványozók keresetét mivel a 2007-es és a 2008-as Kölcsönszerződéseket (a „Kölcsönszerződések”) nem tekintette fogyasztói szerződéseknek, valamint nem találta alaposnak az indítványozók alaki hibára történő hivatkozását sem. A Győri Törvényszék a másodfokú eljárást lezáró Pf.20.563/2015/15. sz. végzésében hatályon kívül helyezte az elsőfokú ítéletet és a per újabb tárgyalására, új határozat hozatalára utasította a Győri Járásbíróságot azzal, hogy a Kölcsönszerződéseket a Ptk. 685. § d) pontja és a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény („Hpt.”) 2. melléklet III. rész 5. pontja szerint fogyasztási szerződésnek, fogyasztási kölcsönnek tekintette.

Az újra indult eljárásban az indítványozók 2018. október 3-án összefoglalt kereseti kérelmükben kérték az elsőfokon eljáró Győri Járásbíróságot, hogy az ellenük folyamatban lévő 077.V.132/2013., 077.V.133/2013., 077.V.134/2013., 077.V.450/2013., 077.V.452/2013., 077.V.451/2013. sz. végrehajtási eljárásokat szüntesse meg. Kérték a végrehajtás alapját képező két szerződés érvénytelenségének megállapítását és a határozathozatalig terjedő időre a hatályossá nyilvánítását azzal, hogy a 2007-es szerződés alapján az ellenszolgáltatás nélkül maradt alperesi szolgáltatás ellenértéke 72.748.073.- Ft, a 2008-as szerződés alapján pedig 22.767.710.- Ft. A perbeli szerződések nem vitásan fogyasztói szerződések voltak.

A Győri Járásbíróság a P.21.415/2017/42. sz. ítéletével ismételten elutasította az indítványozók, mint felperesek keresetét. Nem találta megalapozottnak a felpereseknek a 2007-es Kölcsönszerződés és a 2008-as Kölcsönszerződés létrejöttével, azaz a szerződések aláírásával kapcsolatos álláspontját a szerződések alaki hibáját a Hpt. 47. §-ba ütközése okán. A bíróság álláspontja szerint a 2007-es Kölcsönszerződés és a 2008-as Kölcsönszerződés meghatározta a kölcsön és a törlesztőrészek összegét – mind az európai uniós joggyakorlat, a szerződéskötéskor hatályos jogszabályok és a Kúria vonatkozó polgári jogegységi határozataival összhangban. Nem találta helytállóknak a felperesek azon hivatkozását sem, hogy a 2007-es Kölcsönszerződés és a 2008-as Kölcsönszerződés semmis a Hpt. 213. § (1) bek.-be ütközésük okán. A bíróság nem találta megállapíthatónak a 2007-es Kölcsönszerződés és a 2008-as Kölcsönszerződés semmiségét az árfolyamkockázat áthárítására vonatkozó tájékoztatás hiánya és elégtelensége miatt. A 2007-es Kölcsönszerződés és a 2008-as Kölcsönszerződés felmondásának jogellenességét sem állapította meg az elsőfokon eljáró bíróság, t.i. az indítványozók állítása szerint a felmondó nyilatkozatokat a perben alperesi hitelintézet jogutódjának

fióktelepe saját nevében tette meg, és ezzel kapcsolatban nem találta jogszabályba ütközőnek a végrehajtási záradékok kiállítását sem.

A Győri Törvényszék – az indítványozók fellebbezése folytán megindult másodfokú eljárásban – a Pf. 20.173/2019/5. sz. ítéletével helyben hagyta az elsőfokú ítéletet minden tekintetben.

Az indítványozók a jogerős Pf. 20.173/2019/5. sz. ítélet ellen felülvizsgálati kérelmet nyújtottak be a Kúriához. A Kúria elutasította a felülvizsgálati kérelmet a Pfv.I.21.572/2019/2. sz. ítéletével.

2. AZ ALKOTMÁNYJOGI PANASZ BENYÚJTÁSÁNAK ÉRDEMI INDOKOLÁSA

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

B) cikk

(1) Magyarország független, demokratikus jogállam.

Q) cikk:

(2) Magyarország nemzetközi jogi kötelezettségeinek teljesítése érdekében biztosítja a nemzetközi jog és a magyar jog összhangját.

(3) Magyarország elfogadja a nemzetközi jog általánosan elismert szabályait. A nemzetközi jog más forrásai jogszabályban történő kihirdetésükkel válnak a magyar jogrendszer részévé.

R) cikk

(2) Az Alaptörvény és a jogszabályok mindenkire kötelezőek.

II. cikk

Az emberi méltóság sérthetetlen. Minden embernek joga van az élethez és az emberi méltósághoz, a magzat életét a fogantatástól kezdve védelem illeti meg.

XIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez. A tulajdon társadalmi felelősséggel jár.

XXVIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

(7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

1993. évi XXXI. törvény az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában, 1950. november 4-én kelt Egyezmény és az ahhoz tartozó nyolc kiegészítő jegyzőkönyv kihirdetéséről

6. Cikk - Tisztességes tárgyaláshoz való jog

1. Mindenkinek joga van arra, hogy ügyét a törvény által létrehozott független és pártatlan bíróság tisztességesen nyilvánosan és ésszerű időn belül tárgyalja, és hozzon határozatot polgári jogi jogai és kötelezettségei tárgyában, illetőleg az ellene felhozott büntetőjogi vádak megalapozottságát illetően.

13. Cikk - Hatékony jogorvoslathoz való jog

Bárkinek, akinek a jelen Egyezményben meghatározott jogait és szabadságait megsértették, joga van ahhoz, hogy a hazai hatóság előtt a jogsérelem hatékony orvoslását kérje az esetben is, ha e jogokat hivatalos minőségben eljáró személyek sértették meg.

AZ EURÓPAI UNIÓ MŰKÖDÉSÉRŐL SZÓLÓ SZERZŐDÉS EGYSÉGES SZERKEZETBE FOGLALT VÁLTOZATA (EUMSZ):

12. cikk (az EK Sz. korábbi 153. cikkének (2) bekezdése) A fogyasztóvédelmi követelményeket figyelembe kell venni az egyéb uniós politikák és tevékenységek meghatározásakor és végrehajtásakor.

267. cikk (az EK Sz. korábbi 234. cikke) Az Európai Unió Bírósága hatáskörrel rendelkezik előzetes döntés meghozatalára a következő kérdésekben: a) a Szerződések értelmezése; b) az uniós intézmények, szervek vagy hivatalok jogi aktusainak érvényessége és értelmezése; Ha egy tagállam bírósága előtt ilyen kérdés merül fel, és ez a bíróság úgy ítéli meg, hogy ítélete meghozatalához szükség van a kérdés eldöntésére, kérheti az Európai Unió Bíróságát, hogy hozzon ebben a kérdésben döntést. Ha egy tagállam olyan bírósága előtt folyamatban lévő ügyben merül fel ilyen kérdés, amelynek határozatai ellen a nemzeti jog értelmében nincs jogorvoslati lehetőség, e bíróság köteles az Európai Unió Bíróságához fordulni. Ha egy tagállami bíróság előtt folyamatban lévő ügyben olyan kérdés merül fel, amely valamely fogva tartott személyt érint, az Európai Unió Bírósága a lehető legrövidebb időn belül határoz.

AZ UNIÓ JOGI AKTUSAI

288. cikk (az EK Sz. korábbi 249. cikke) Az Unió hatásköreinek gyakorlása érdekében az intézmények rendeleteket, irányelveket, határozatokat, ajánlásokat és véleményeket fogadnak el. A rendelet általános hatállyal bír. Teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban. Az irányelv az elérendő célokot illetően minden címzett tagállamra kötelező, azonban a forma és az eszközök megválasztását a nemzeti hatóságokra hagyja.

291. cikk (1) A tagállamok nemzeti jogukban elfogadják a kötelező erejű uniós jogi aktusok végrehajtásához szükséges intézkedéseket.

114. cikk (az EK Sz. korábbi 95. cikke) (1) Ha a Szerződések másként nem rendelkeznek, a 26. cikkben meghatározott célkitűzések megvalósítására a következő rendelkezéseket kell alkalmazni. Az Európai Parlament és a Tanács rendes jogalkotási eljárás keretében és a Gazdasági és Szociális Bizottsággal folytatott konzultációt követően elfogadja azokat a tagállamok törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseinek közelítésére vonatkozó intézkedéseket, amelyek tárgya a belső piac megeremítése és működése

(3) A Bizottság az (1) bekezdésben előírányzott, az egészségügyre, a biztonságra, a környezetvédelemre és a fogyasztóvédelemre vonatkozó javaslataiban a védelem magas szintjét veszi alapul, különös figyelemmel a tudományos tényeken alapuló új fejleményekre.

FOGYASZTÓVÉDELME

169. cikk (az EK Sz. korábbi 153. cikke) (1) A fogyasztói érdekek érvényesülésének előmozdítása és a fogyasztóvédelem magas szintjének biztosítása érdekében az Unió hozzájárul a fogyasztók

egészségének, biztonságának és gazdasági érdekeinek védelméhez, valamint a tájékoztatáshoz, oktatáshoz és az érdekeik védelmét célzó önszerveződéshez való jogaik megerősítéséhez.

Álláspontunk szerint a demokratikus jogállam egyik alappillére, hogy a bíróságok a jogszabályok rendelkezéseit – legyen az eljárás vagy anyagi jogi szabály - maradéktalanul betartják, ugyanis önálló hatalmi ágként a pártatlan és független, csupán a tényeket figyelembe vevő és a jogrendszernek – a „Jognak” – alávetett bíróság képes biztosítani a jogok és kötelezettségek kötelező érvényre juttatását.

Erről szól az Alaptörvény R) cikk (2) bekezdése, az Alaptörvény 26. cikk (1) bekezdése, a Tisztelt Alkotmánybíróság pedig a **demokratikus jogállam, az alkotmányos rend és az Alaptörvényben biztosított jogok védelme**, a jogrendszer belső összhangjának megőrzése, valamint a hatalommegosztás elvének érvényre juttatása érdekében, az **Alaptörvény védelmét minden esetben köteles megőrizni**, ahogy az az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény preambuluma rögzíti.

Az indítványozók az Alaptörvény R) cikk (2) bekezdésére, a Q cikk (2) bekezdésére nem mint az Alaptörvény által biztosított alapjogukat megsértő rendelkezésre hivatkoztak, hanem mint olyan, az Alaptörvényben rögzített kinyilatkoztatásra, amelynek Alaptörvényben történő rögzítése kell hogy legyen önmagában annak biztosítója, hogy azokat az eljáró bíróságok betartják, azokra figyelemmel járnak el.

A támadott bírói döntések ellentétesek az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésével ((1) Magyarország független, demokratikus jogállam.) [Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pont], az alábbiak okán - általánosságban:

A „demokratikus” és „jogállam” ismérve a szabadon választott kormányzat által megalkotott jogszabályoknak való alárendeltség, a jogszabályok kötelező betartása és betartatása, illetőleg az annak megfelelő – jelen esetben sérelmezett – jogalkalmazás.

A demokratikus elvárás keretei közé tartozik a hatalmi ágak szétválasztásának elve is. Ennek értelmében elvárás, hogy a törvényhozó és végrehajtó hatalom elváljon egymástól, a hatáskörök nem keverednek, így a jogalkalmazó bíróságok – Kúria – jogalkotói tevékenységet nem végez, míg a törvényhozás nem befolyásolja a jogalkalmazást még akként sem, hogy a jogszabályokban biztosított eljárásjogi garanciákat korlátoz. (szerződés kötelező érvényessé tétele, vagy hatályossá nyilvánítása, azaz „életben tartása, bármi áron is.)

2004. május 1. napja óta, csatlakozásunk óta az Európai Unióhoz, a demokrácia és jogállamiság értelmezése nemcsak a nemzeti jog betartására és betartatására, hanem az uniós joggal való összhangra is kiterjed.

Fentiekből következik, hogy a bíróságoknak, mint jogalkalmazóknak be kell tartaniuk az unió irányelveit, iránymutatásait. Jelen ügyben a fogyasztóvédelem teljeskörű megsértése, az uniós döntések Kúria általi félremagyarázásából fakadó tisztességtelen bírói jogellenesség valósul meg a 93/13/EGK Irányelv és az ahhoz kapcsolódó EUB döntések figyelmen kívül hagyásával.

I. Támadott bírói döntés nemzetközi szerződésbe ütközése

A Lisszaboni szerződéshez kapcsolódó kormányközi konferencia záródokumentumának mellékletét képező 17. számú Nyilatkozat szerint a tagállamok elfogadták az uniós jog elsőbbségét, amit a Bíróság „Costa contra E.N.E.L.” ügyben hozott 1964. június 15-i ítéletében foglaltakra tekintettel úgy kell érteni, hogy a nemzeti joghoz képest valamennyi kötelező erejű uniós jogi aktus elsőbbséget élvez, függetlenül attól, hogy az elsődleges jogból, vagy a másodlagos jogból származik-e. A kifejezetten tagállami jogalkotást igénylő jogharmonizációs célt szolgáló irányelveknek nincs közvetlen hatályuk, azonban a Bíróság gyakorlata szerint, ha az irányelv kellően konkrét rendelkezéseket tartalmaz, amelyekből egyértelműen következnek a személyi hatálya alá tartozó körben meghatározott jogosultságok, akkor a hazai jogot az uniós jog hatékony érvényesülése érdekében a fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételekről szóló, a Tanács 93/13/EGK irányelvvel összhangban kell értelmezni. A nemzeti jog irányelvvel összhangban álló értelmezésének kötelezettségét a Bíróság először a „Colson” ügyben (14/83.) mondta ki, majd a C-106/98. számú ügyben ehhez azt is hozzáfűzte: nincs jelentősége annak, hogy a hazai jogalkotásra az irányelv elfogadása előtt vagy után került-e sor. Az irányelvvel összhangban álló értelmezés kötelezettségét és a vele ellentétes nemzeti jogszabály figyelmen kívül hagyását eredményező „kizáró hatály” elvét erősítette meg a Bíróság a C-441/93. és a C-194/94. számú ügyekben is. Az Irányelv a bevezető rendelkezéseiből következően azt a célt szolgálta, hogy az Európai Unió tagállamaiban kiemelt fontosságúvá vált fogyasztóvédelem területén a tisztességtelen szerződési feltételeket illetően egységes védelmet nyújtó, a fogyasztói jogokat egyértelműen meghatározó szabályozás valósuljon meg.

Az Irányelv határozza meg a tisztességtelen feltétel polgári jogi következményét:

„6. cikk

(1) A tagállamok előírják, hogy fogyasztókkal kötött szerződésekben az eladó vagy szolgáltató által alkalmazott tisztességtelen feltételek a saját nemzeti jogszabályok rendelkezései szerint nem jelentenek kötelezettséget a fogyasztóra nézve, és ha a szerződés a tisztességtelen feltételek kihagyásával is teljesíthető, a szerződés változatlan feltételekkel továbbra is köti a feleket.”

Ennek megfelelően a tisztességtelen feltétel következménye az, hogy ez a feltétel kiesik a szerződésből, azt nem írottak kell tekinteni. A tagállamok az Irányelv hatályba lépése után csak olyan szigorúbb szabályokat fogadhattak el, vagy tarthattak hatályban, amelyek az irányelvben megfogalmazottakhoz képest magasabb szintű védelmet biztosítanak a fogyasztóknak (8. cikk).

E felhatalmazás alapján a magyar szabályozás, a Hpt. az uniós szabályozásnál szigorúbb jogkövetkezményeket állapított meg arra az esetre, ha a pénzügyi szolgáltató erőfölényével visszaélve, valamely, a jogszabályban meghatározott szerződési feltételeket nem tenne a szerződés részévé. A szigorúbb szabályozás lényege, hogy a teljes szerződés semmisségével, mint jogkövetkezménnyel szankcionálja a felsorolt elemek feltüntetésének a hiányát a fogyasztói szerződésekben.

Mindeközben a 2005/29/EK Irányelv 5-7. cikke a fogyasztói szerződésekkel kapcsolatos tisztánlátást, a fogyasztókkal szerződő felek magatartásának zsinórmércéjét állítja fel.

A 93/13/EGK Irányelvvel és a 2005/29/EK Irányelvvel összhangban a 2014/17/EU Irányelv is meghatározó szerepet kell, hogy játsszon jelen panaszban sérelmezett ügy vonatkozásában.

A Györi Törvényszék – alkalmazva a Kúria által elvárt és az EUB döntések elbárgatásával megvalósuló jogellenességet – az ítéletében egyértelműen a fogyasztói érdekekkel ellentétes, bankmentő magatartást tanúsítja a nyilvánvaló nemzeti és uniós jogszabályok ellenére. Sajnos kijelenthető, hogy az ügyben eljáró bíróságok egyértelműen elfogultak a bankok irányába, több olyan pont van az ítéletekben, ami csak magyarázkodás, nem megfelelő jogi indokolás a hatályos törvények semmibe vétele.

II. A döntések Alaptörvény ellenessége

Jelen esetben az emberi méltóság sérelme, illetőleg a tisztességes eljáráshoz való jogosultság sérelme abban áll, hogy az eljárt bíróságok a kellő komolyság, a tényleges függetlenség és pártatlanság látszatát sem tartva fenn akként ítélték, hogy az indítványozók által felhozott jogi indokokat mélységében nem értelmezték, indítványozók érdemi hivatkozásait figyelmen kívül hagyták.

Az Alkotmánybíróság V/732/2019. sz. határozatának Dr. Szabó Marcel alkotmánybíró általi párhuzamos indokolása a következő:

[19] Megjegyzem ugyanakkor, hogy a Kúria Konzultációs Testületének állásfoglalásai, ajánlásai nem jogszabályok, ekként azok sem a devizahitelekkel kapcsolatos perekben, sem más eljárásokban sem közvetlen, sem közvetett formában nem képezhetik az egyedi bírói döntések alapját; a Kúria, amennyiben ezt szükségesnek tartja, a bíróságok jogalkalmazásának egységét az Alaptörvény 25. cikk (3) bekezdésének megfelelően a bíróságokra kötelező jogegységi határozatok elfogadásával biztosíthatja.

Minden alsóbb szintű bíróságnak figyelembe kellene venni a dr. Szabó Marcel alkotmánybíró úr indokolását, amely az egyik fontos feltétele a tisztességes eljárásoknak, vagyis a hatályos törvények és nem állásfoglalások, emlékeztetőik alapján kell ítélni.

Minden állampolgár alapvető érdeke, hogy a bíróságokon ne jogszolgáltatást, hanem igazságszolgáltatást kapjon, hiszen ez a demokratikus jogállam egyik fő ismertető jele. Nagyon bízunk benne, hogy egyszer majd Magyarországon is felismerik a bíróságok, hogy a bankok súlyos csalást követtek el az ún. deviza alapú kölcsönök bevezetésével a saját hasznuk korlátlan növelése érdekében. "Mindenhol a világon ismert az a jogintézmény, amely arról szól, hogy nem árulhatok akkor sem hibás terméket valakinek, hogy ha elmondom neki, hogy könnyen lehet, a termékem hibás" –fejtette ki Orbán Viktor miniszterelnök a devizahitelekről. Lengyelországban, Romániában és Szlovéniában ezt a problémát már megoldották.

Az Alkotmánybíróság a 7/2013. (III. 1.) AB határozatában foglalta először össze és határozta meg a tisztességes bírósági eljárás részét képező, az indokolt bírói döntéshez fűződő jog alkotmányos tartalmát. „Az indokolt bírói döntéshez fűződő jog ebből következően az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljárás alkotmányos követelményrendszerén belül jelentkezik. Az alkotmányos előírás ugyanakkor kizárólag az eljárási törvényekben foglaltak szerint kötelezheti a bíróságot a döntésének alapjául szolgáló indokok bemutatására. Ebből következik, hogy az Alkotmánybíróság az Alaptörvény e szabályát mindig együtt olvassa a jogvita jellege, és az adott ügy típusa által kijelölt konkrét eljárásjogi szabályokkal. [...] Figyelemmel az Alaptörvény 28. cikkében előírt jogszabály értelmezési kötelezettségre is, az Alkotmánybíróság azt vizsgálja, hogy az indokolási kötelezettséget előíró eljárási jogszabályokat a bíróság az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében meghatározott követelményeknek megfelelően alkalmazta-e. Az Alkotmánybíróság tehát a rendes bíróságoktól eltérően nem a felülbírálatra alkalmasság szempontjából vizsgálja a bíróságok indokolási kötelezettségének teljesítését, és tartózkodik attól, hogy jogági dogmatikához tartozó kérdések helytállóságáról, illetve törvényességéről, avagy kizárólag törvényértelmezési problémáról állást foglaljon {IV/3003/2012. (VI. 21.) AB végzés, ABK 2012, 131.; Indokolás [4] bekezdése}. Ennek megfelelően az Alkotmánybíróság nem vizsgálja azt sem, hogy az indokolásban megjelölt bizonyítékok és megjelenő érvek megalapozottak-e, mint ahogy azt sem vizsgálja, hogy a jogalkalmazó helytállóan értékelte-e az eljárásban beszerzett bizonyítékokat és előadott érveket,

vagy a konkrét ügyben a bírói mérlegelés eredményeként megállapított tényállás megalapozott-e. A tényállás megállapítása, a bizonyítékok értékelése, és mérlegelése ugyanis az eljárási jogi szabályokban a jogalkalmazó számára fenntartott feladat. {3237/2012. (IX. 28.) AB végzés, ABK 2012, 504–505; 3309/2012. (XI. 12.) AB végzés, ABK 2012, 622–624; Indokolás [5]} Ehhez képest az Alkotmánybíróság által vizsgált, az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rejlő indokolási kötelezettség alkotmányos követelménye a bíróság döntési szabadságának abszolút korlátját jelenti, nevezetesen azt, hogy döntésének indokairól az eljárási törvényeknek megfelelően szükséges számot adnia. Az indokolási kötelezettség alkotmányjogi értelemben vett sérelme az eljárási szabály alaptörvény-ellenes alkalmazását jelenti. A tisztességes eljárásból fakadó elvárás tehát az eljárási szabályok Alaptörvénynek megfelelő alkalmazása, ami a jogállami keretek között működő bíróságok feladata. Az eljárási törvény rendelkezéseire is figyelemmel, a tisztességes eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást mindenképpen megfogalmazza, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alapossgal megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon. Ennek megítéléséhez az Alkotmánybíróság vizsgálja a jogvita természetét, az alkalmazandó eljárási törvény rendelkezéseit, a felek által az adott ügyben előterjesztett kérelmeket és észrevételeket, valamint az ügyben választ igénylő lényeges kérdéseket.” (Indokolás [33]–[34]) [26])

Figyelemmel az Alaptörvény 28. cikkében előírt jogszabály értelmezési kötelezettségre is, az Alkotmánybíróságnak azt kell vizsgálnia, hogy az indokolási kötelezettséget előíró eljárási jogszabályokat a bíróság az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében meghatározott követelményeknek megfelelően alkalmazta-e. A bírósági határozatnak pedig mind ténybeli, mind jogi indoklást kell tartalmaznia. Ezzel összefüggésben rámutatunk, hogy indítványozók az első és a másodfokú ítélet elleni fellebbezésben is kifogásoltuk, hogy a tényállás nem a valóságnak megfelelően került rögzítésre. Az Alkotmánybíróság ugyanezen elveket fejtette ki a IV/1385/2019. sz. határozatában is ([25] – [26] bekezdések).

Így tehát alkotmányjogi szempontból jelentősége annak van, hogy az eljáró bíróságok érdemben nem vizsgálták azt az ellentmondást az alperes által becsatolt iratanyag kapcsán, amely az árfolyamkockázatról szóló tájékoztatás megfelelőségét hivatott alátámasztani. Az eljárási bíróságok mind az első-, mind a másodfokú eljárásban és a felülvizsgálat során előterjesztett nyilatkozataink egy részét figyelmen kívül hagyták a kontradiktórius eljárásban. Mivel a bíróság a felek nyilatkozataihoz kötve van, nem hagyhatja figyelmen kívül az egyik peres fél védekezésének egy részét.

Álláspontunk szerint az ügyünkben eljárási bíróságok ítélezésük során fontosabbnak tartották a jogforrásként nem értelmezhető Kúriai állásfoglalások és kialakított bírói gyakorlat követését, mint a jogszabályoknak – így elsődlegesen a 93/13/EGK Irányelvnek és az azzal kapcsolatos EUB döntéseknek az érvényre juttatását.

Az alábbiakban részletezzük miben látjuk Indítványozók a tisztességes eljáráshoz való jogunk elvonását, ezáltal a döntések Alaptörvény ellenességét.

III. Az árfolyamkockázat megítélésének alkotmányellenessége

Az árfolyamkockázatról adott tájékoztatást valamennyi eljárási bíróság megfelelően – világosnak és érthetőnek - találta a perbeli esetben, mind az időközben kialakult, a 6/2013. sz. és a 2/2014. PJE határozatokban is rögzített Kúriai gyakorlatnak és az Európai Bíróság ítéleteiben megfogalmazott

elvárások fényében, lényegében azonos ténybeli és jogi indoklással alátámasztva. Indítványozók azonban mind a mai napig nem kaptunk választ az elsőfokú bíróság határozata ellen benyújtott fellebbezésünk 6. pontjában feltett azon kérdésünkre, hogy „milyen tájékoztatás alapján kellett volna világosnak lennie a felperesek számára, hogy az „árfolyamváltásnak nincs felső határa” (28. old.). Ha az 1.9 pont azt rögzíti, hogy „...a törlesztőrészek forintban fizetendő ellenértéke akár jelentős mértékben is emelkedhet, ...” milyen értelmezési elv szerint és milyen tartalom alapján kellett felpereseknek a „jelentős mérték”-ből azt a következtetést levonnia, hogy pénzügyi kötelezettségeik olyan gazdasági következményekkel járnak, hogy pénzügyi lehetőségeikhez mérten a kötelem túlnehezező és a törlesztőrészek többszörösére történő emelkedését nem tudják megfizetni.” Indítványozók szerint az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében megfogalmazott fair trial elvnek nem felel meg olyan bírói döntés, amely formális – sablon - indoklást ad a fél által felvetett kérdésre, mintegy nem akarván érteni a fél – jelen esetben indítványozók – érvelését.

Felperesek számos iratban kifejtették, példákkal szemléltették és az árfolyamkockázat áthárításának tisztességtelenségét vizsgáló Európai Unió Bíróságának döntéseivel alátámasztva mutatták be, miért nem volt világos és érthető a 2007-es- Kölcsönszerződés és a 2008-as Kölcsönszerződés 1.9 pontjában, a 2007-es Kölcsönszerződéshez tartozó kölcsönkérelem és az ellentmondásos eredetű Ügyfélértéktájékoztatóban adott tájékoztatás az árfolyamkockázatról - figyelemmel a fogyasztóvédelemről szóló 93/13 EGK tanácsi irányelvnek a világos és érthető tájékoztatásra vonatkozó rendelkezése szerint. Ezzel szemben az elsőfokú ítéletben – ahogy indítványozók rámutattunk a fellebbezésünkben - az önmagára visszamutató, nemleges érvelése, indoklása a bíróságnak, miszerint nem tartalmazott az ún. ügyfélértéktájékoztató olyan részt, amelyből arra következtethettek volna a felperesek, hogy a kockázatnak felső határa van, nem képezheti ítéleti indoklás alapját. A bíróságnak éppen ellenkezőleg, azt kellett volna vizsgálnia, hogy az Ügyfélértéktájékoztató tartalma mennyiben tartalmaz világos és érthető tájékoztatást arra vonatkozóan, hogy olyan negatív hatása lehet az árfolyam kedvezőtlen változásának, amely meghaladja a felperesek pénzügyi lehetőségeit.

Indítványozók bemutattuk, hogy a 2007-es Kölcsönszerződéshez benyújtott ún. ügyfélértéktájékoztató az alperesnek a perben tett nyilatkozatai és az általa becsatolt mellékletek alapján miért nem létezhetett a 2007-es Kölcsönszerződés megkötésekor. A 2008-es Kölcsönszerződéshez pedig alperesek nem tudtak bemutatni olyan kölcsönkérelmet, amelyet az indítványozók aláírtak volna azzal, hogy abban elismerik az ún. ügyfélértéktájékoztató átvételét, ezért a 2008-as Kölcsönszerződés esetében a bíróságok csak a szerződés 1.9 pontját vehették volna figyelembe. Határozott álláspontunk, hogy jogszabálysértő – Hpt. 203. (6) – (7) bekezdésével ellentétes – az az indoklása a bíróságoknak, hogy a korábban felvett deviza alapú kölcsön és a korábban megkapott kockázatfeltárás alapján tudatában kellett volna lennünk az árfolyamváltás korlátlanosságának, annak, hogy nincs felső határa. Indítványozók éppen olyan tapasztalattal rendelkezünk, a 2008. évet megelőző minimális CHF/HUF árfolyamingadozásra tekintettel, hogy az árfolyamváltás korlátozott, felső határa van és nem eredményezi a törlesztőrészek olyan mértékű emelkedését, amely meghaladja fizetési képességünket. Indítványozók azt is részleteztük, miért volt alkalmas az Ügyfélértéktájékoztató tartalma arra, hogy azt a képzetet erősítse bennünk, hogy az árfolyamváltás korlátozott.

A Györi Járásbíróság P.21.415/2017/35. számú jegyzőkönyvében (amelyet az indítványozók 10. sz. alatt csatoltak az alkotmányjogi panaszukhoz) kihirdetett I. és II. végzésében kötelezte az alpereseket, hogy adjanak számot a tárgyaláson az indítványozók által bemutatott ellentmondásról, és csatolják az állításuknak megfelelő és az általunk aláírt példányait az ügyfélértéktájékoztatónak. Az alperesek ennek nem tudtak eleget tenni, a bíróság azonban bizonyítékként figyelembe vette, az ítélete indoklásában szerepeltette (29. old.1.bek.), amivel egyezően a Kúria is állította az ítéletében is, hogy az ügyfélértéktájékoztatót átvettük, megismertük. „A szerződések megkötését megelőzően a felperesek a hitelkérelmekben elismerték, hogy az Ügyfélértéktájékoztatót megismerték.”

A tisztelt Kúria sem érzékelte a fentiek szerint bemutatott ellentmondást és a felülvizsgálati kérelmünket így minősítette: „*A hitelfelvételi kérelmek, illetve a szerződések vonatkozó részei között ellentét nincsen, a felperesek csupán állították, hogy a tájékoztatást különböző, egymásnak ellentmondó dokumentumok tartalmazzák, de az eltérést nem jelölték meg.*” (Kúria ítélet 7.o.) Mindebből számunkra az következik, hogy a Kúria sem tanulmányozta kellő alaposággal az iratanyagot és nem vizsgálta átfogóan a tényeket, és érdemi indoklás helyett kinyilatkoztatást tett. Itt hivatkozunk az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésének sérelmére, mivel álláspontunk szerint az érdemi, hatékony jogorvoslathoz való jog kiüresítését jelenti az adott ügyben felmerült valós tények figyelmen kívül hagyásával történő sablon ítélezés. Egyik bíróság sem adott például arra érdemi választ, hogy a magyar nyelv mely szabálya alapján következik a szerződésekben abból a tájékoztatásból, hogy „jelentős mértékben” emelkedhet a forintban kifejezett törlesztőrészek nagysága az a kockázatfeltárással szemben elvárt követelmény, hogy a tájékoztatás történjen arról, hogy „az árfolyamkockázatnak nincs felső határa” (Kúria ítélete 7. old. [17]: „*A perben eljáró bíróságok helytállóan jutottak arra a következtetésükre, hogy az árfolyamkockázati tájékoztató egyértelműen és világosan tartalmazta azt, hogy az árfolyamkockázat kizárólagosan a felpereseket terheli, és ismert volt a felperesek előtt az, hogy az árfolyamváltozásnak nincs felső határa.*”)

A 2007-es Kölcsönszerződés esetében az ún. ügyféltájékoztató hiánya miatt, a 2008-as Kölcsönszerződés esetében pedig az ún. ügyféltájékoztató átvételét igazolni hivatott, aláírt kölcsönkérelem hiánya okán, megfelelő bírói mérlegelés alapján megállapítható lett volna a kockázatfeltárással szembeni megfelelés hiánya és mivel a szerződés 1.9 pontja önmagában nem elegendő tájékoztatás a kockázatokról, ezért megállapítható annak tisztességtelensége, így a szerződés teljes érvénytelensége miatt a végrehajtási eljárásokat meg kellett volna szüntetni.

IV. EUB döntésekkel szembeni ítéletek alkotmányellenessége

Indítványozók kifogásoljuk, hogy a bíróságok nem kellő súllyal vették figyelembe az EUB előzetes döntéshozatali eljárásaiban hozott határozatokat, holott erre többször hivatkoztunk elsősorban a kockázatfeltárással összefüggésben. Indítványozók az EU Bíróságának ítéleteivel kapcsolatban már több előkészítő iratban kifejtették álláspontjukat, ezért ezeket nem tartjuk indokoltak részletesen megismételni. Indítványozók hivatkoztunk az árfolyamkockázatról szóló tájékoztatással szembeni követelmények kapcsán a C-26/13., C-186/16., C-51/17., C-227/18. sz. uniós döntésekben foglaltakra, amelyek felsorolták, hogy milyen szempontból vizsgálandó az árfolyamkockázati tájékoztatás. Ehhez képest a Győri Törvényszék és a Kúria sem tulajdonított jelentőséget a Győri Járásbíróság azon eljárásának, amely szinte teljes mértékben figyelmen kívül hagyta fogyasztóvédelem alapját jelentő 96/13 irányelvet és ezen irányelv értelmezése körében született EUB döntéseket és csupán egyetlen, a prejudikált ítélete hozatalnak megfelelő EUB döntésre hivatkozott.

A C-26/13. határozat előírja, hogy a fogyasztó részére elegendő időt kell biztosítani ahhoz, hogy a rá háruló kockázatot megismerhesse és értékelni tudja, ezt a Pp. 164. §-a alapján az alpereseknek kellett volna bizonyítani. Az elsőfokú eljárás során nem nyert bizonyítást az, hogy a felperesek a szerződéskötés előtt is kaptak tájékoztatást, ezért tényként csak az állapítható meg, hogy a szerződés aláírásával egy időben történt a figyelemfelhívás. Felperesek a szerződéskötés előtt nem is jártak a bankban, a közjegyző pedig olyan gyorsasággal olvasta fel az okiratot, hogy ott nem volt lehetőség a kockázatok értékelésére. A C-26/13. EUB ítélet tükrében a közjegyzőnél nem volt elegendő idő ahhoz, hogy a felperesek a kockázatot felmérjék és megismerjék. Mivel a közjegyzői okiratok elkészítése

előtt magánokirati kölcsönszerződés nem készült, ezért csak a közjegyzői okirat I. 9. pontját tekinthetjük tájékoztatásnak, amely természetesen nem elegendő a deviza alapú kölcsön kockázatainak feltárására.

Utalunk az Alkotmánybíróság 7/2015. sz. határozatára:

[37] 2.1.2. Az átláthatóság és világosság követelményével összefüggésben az Alkotmánybíróság az alábbiakra mutat rá:

[38] Az Európai Unió Bíróságának a C-26/13. számú ügyben 2014. április 30-án hozott ítéletének 75. pontja szerint a 93/13/EGK tanácsi irányelv 4. cikkének (2) bekezdésében foglalt világos és érthető megfogalmazás követelménye alatt nem kizárólag azt kell érteni, hogy az érintett feltételeknek nyelvtani szempontból kell érthetőnek lennie a fogyasztó számára, hanem azt is, hogy a szerződésnek átlátható jelleggel fel kell tüntetnie az érintett feltételben meghatározott külföldi pénznem átváltási mechanizmusának konkrét működését, valamint az e mechanizmus és a kölcsön folyósítására vonatkozó többi feltételben előírt mechanizmus közötti viszonyt oly módon, hogy a fogyasztónak módjában álljon egyértelmű és érthető szempontok alapján értékelni a számára ebből eredő gazdasági következményeket.

A bíróságok az Alkotmánybíróság 7/2015. sz. határozatában foglaltakat egyszerűen figyelmen kívül hagyták. A szerződések I. 9. pontja nem felel meg az AB. határozatban foglaltaknak.

Az EUB C-186/16. sz. ítélet 45. pontja alapján a tájékoztatásnak ki kell terjednie, legalább a kölcsönfelvevő lakóhelye szerinti hazai fizetőeszköz súlyos leértékelődésének, és a külföldi kamatlábak emelkedésének a törlesztőrészletekre gyakorolt hatására. Átláthatóan fel kell tüntetni azon mechanizmus konkrét működését is, melyre az érintett feltétel utal. Ilyen és ehhez hasonló fontos feltételek nem szerepelnek a kockázatfeltáró tájékoztatásban.

Indítványozók XXVIII. cikk (1) bekezdésben foglalt, tisztességes tárgyaláshoz való jogát súlyosan sérti a Kúria a 2007-es Kölcsönszerződésben meghatározott ún. halasztással kapcsolatban tett azon ténymegállapítása, hogy „A tőkét a saját megtakarítási egységekhez kötött életbiztosításba kellett teljesíteni és a 3 év elteltét követően dönthetett arról az I. és a III. rendű felperes, hogy a felhalmozott tőkét egy összegben vagy pedig részben törlesztik.” (Ítélet [20] bekezdés). Valószínűleg elkerülte a Kúria figyelmét, hogy a 2007-es Kölcsönszerződés – de a 2008-as Kölcsönszerződés sem - volt életbiztosítással kombinált kölcsönszerződés. Súlyosan iratellenes tehát az a következtetés, hogy nem kellett törlesztőrészletek számítási módját előírni. Ezzel szemben a fellebbezésben és a felülvizsgálati kérelemben is levezettük, hogy miért lett volna megállapítható a 2007-es Kölcsönszerződés semmissége a törlesztőrészlet teljes futamidőre történő meghatározhatóságának, kiszámíthatóságának hiányában.

Elfogadhatatlan és érthetetlen számunkra a bíróságok fenti eljárása és megítélésünk szerint súlyosan sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését.

Lehetne sorolni tovább a kérdéseket, amelyekre nem találjuk a választ, az alkotmányjogi panaszt azért nyújtottuk be, mert a fentiek ellenére is bízunk abban, hogy létezik még Magyarországon tisztességes bírói ítélkezés!

V. Alaki hiba megítélésének alkotmányellenessége

Indítványozók a perbeli kölcsönszerződések alaki hibájával kapcsolatos álláspontjukat az első és másodfokú eljárásban valamint a felülvizsgálat során előadottakkal egyezően fenntartják.

Az ítéletek egybehangzóan álképviselőnek minősítik az egyetlen aláíró, figyelmen kívül hagyják az indítványozók azon felvetését, hogy az egyetlen aláíró személyét maguk sem tekintették álképviselőnek, nem vitatták meghatalmazását, viszont a semmisséget eredményező alaki hibát – azaz az egyszemélyben történő aláírást – nem tartották orvosolhatónak akarati hibaként az utólagos jóváhagyással. Továbbra is érthetetlen számunkra az a bírói gyakorlat, amely egy a szerződéskötéssel szemben törvény által támasztott követelmény (Hpt. 47. §) be nem tartását nem szankcionálja az egyébként más esetben alkalmazandó semmisség megállapításával a Ptk. 200. § (2) bek. alapján, viszont a hibát, annak átminősítésével akarati hibaként orvosolhatónak tartja. A bíróságok által ebben a körben citált esetek közül azonban egyik sem mutatott egyezőséget a jelen üggyel. Álláspontunk szerint ebben a kérdésben is sérült a tisztességes eljáráshoz való jogunk, valamint a jogbiztonságba vetett hitünk is, hiszen éppen az írott jog figyelmen kívül hagyása történik, hiszen ha ezen hiányosság csupán akarati hibát jelentene, amely utólagos jóváhagyással orvosolható, az kiüresítené a kettős aláírásra, mint kvázi aláírási elemre vonatkozó kógens előírását a hitelintézetekre vonatkozó szabályozásnak. Megjegyezzük, hogy Magyarországon – ellentétben az elsőfokú ítéletben állatottakkal - egyetlen bank sem alkalmazta és alkalmazza azt az eljárást, hogy a pénzügyi kölcsön szerződések aláírására egy személyt hatalmazott meg.

██████████ is tisztában volt azzal, hogy eljárásuk törvénysértő, de a nagy mennyiségű kölcsön szerződések miatt nem rendelkeztek elegendő munkatárssal ahhoz, hogy két aláíró jelenjen meg a közjegyzők előtt. 2003 – 2005-ben amikor még kevesebb szerződést kötöttek két meghatalmazott személy jelent meg az aláírásnál. Ezt az elsőfokú eljárásban becsatolt okirat másolatokkal is bizonyítottuk.

Megítélésünk szerint nem fogadható el a Kúria ítélkező tanácsának azon álláspontja sem, hogy a bírósági gyakorlatban kialakultaknak megfelelően rendben van az egyetlen aláírás, illetve ez az eljárás akarati hiba, amely utólag az álképviselő eljárásának jóváhagyásával orvosolható. A vonatkozó törvények egyértelműek, nem lehet azokat másként értékelni. Azt, hogy egy pénzügyi kötelezettséget vállaló kölcsön szerződésen a közjegyzői okiraton csak egy aláírás található a bank részéről, nem minősíthető akarati hibának, ez alaki hiba. Álláspontunk szerint súlyosan törvénysértő, hogy a bíróságok nem a hatályos jogszabályok szerint ítélkeznek, hanem a kialakult hibás bírói gyakorlat alapján.

Soha sehol nem állítottuk, hogy az aláírók nem rendelkeztek szabályos meghatalmazással, ezt csak az alperes és a bíróságok állították. Többször hangsúlyoztuk azt, hogy elfogadjuk az aláírók meghatalmazását, de a bíróságok és a Kúria sem akartak erről tudomást venni. Nem lehet álképviselő, aki szabályos meghatalmazással rendelkezik.

3. EGYÉB NYILATKOZATOK ÉS MELLÉKLETEK

a) A támadott ítéletek végrehajtásának felfüggesztése

A Tisztelt Győri Járásbíróság P.21.415/2017/42. számú elsőfokú ítéletével ██████████ önálló bírósági végrehajtó előtt ██████████ adós ellen 77.V.133/2013. számon és 77.V.450/2013. számon, ██████████ adós ellen 77.V.134/2013. számon és 77.V.452/2013. számon, ██████████ adós ellen 77.V.132/2013. számon, ██████████ ellen 77.V.451/2013.

nem volt hatályban a végrehajtási eljárásról szóló 1994. évi LIII. tv. 147. § (3) bekezdése, amely szerint a fogyasztóval kötött szerződésen alapuló követelés behajtása esetén legalább a kikiáltási árának megfelelő összeggel tehető érvényes vételi ajánlat.

A fentiek alapján a [redacted] alatti ingatlan árverésének hatályosulása, valamint a [redacted] ingatlan ismételt árverés befejezése és a [redacted] sz. ingatlanok elárverezése a felperesekkel szemben visszafordíthatatlan és jelentős hátrányt okozna, amennyiben az Alkotmánybíróság indítványunknak helyt ad.

Felperesek utalnak az Európai Unió Bírósága által 2013. március 14. napján meghozott C-415/11. sz. határozatára, amelynek értelmében az európai unió jogával ellentétes az a tagállami szabályozás, amely nem teszi lehetővé a fogyasztókkal kötött szerződésben alkalmazott tisztességtelen szerződési feltétel elbírálására hatáskörrel rendelkező bíróság számára, hogy a végrehajtási eljárást felfüggeszse, ha ilyen intézkedés szükséges végleges határozata teljes hatékonyságának biztosításához. A tisztességtelen szerződési feltételek vizsgálata és a jogkövetkezmények levonása a fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételekről szóló 93/13/EGK. tanácsi irányelv alapján az eljáró bíróságok számára hivatalból kötelező. Ezért biztosítani kell azt a lehetőséget, hogy a perbíróság ideiglenes intézkedéssel a jogsérelmet okozó végrehajtási eljárásról döntsön, mert az olyan szabályozás, amely a fogyasztó számára csak kártérítésből álló utólagos védelmet nyújthat, nem egyenlő mértékű az eredeti állapot helyreállításával.

Az indítványozók álláspontja szerint a magyar jogrendszer rendelkezik ezzel a lehetőséggel, amely alkalmazásának mellőzése az eljáró bíróság által ellentétes az unió magas szintű fogyasztóvédelmi alapelveivel.

Az EUB ítéletéből következően ilyen „ideiglenes intézkedés” a végrehajtási eljárások teljes körű felfüggesztése, amely a fent hivatkozott elsőfokú ítélet végrehajtásának felfüggesztése révén megvalósul és amely egyedüli eszköz arra, hogy a felperesek jogvédelmét biztosítsa pernyertességük esetére egy olyan visszafordíthatatlan állapottal szemben, amelyben indítványozók elveszítenék ingatlanjaik tulajdonjogát.

A II. rendű alperes tulajdonjogának bejegyzése, illetve az ingatlan árverések befejezése a jelen alkotmányjogi panasz elbírálását megelőzően ugyanis olyan méltánytalan helyzetet idézhetne elő, amelynek következtében az eredeti állapotot már nem lehetne helyreállítani és azzal azonos mértékű jogvédelem sem lenne biztosítható. Ennek következtében – az érdemi alkotmánybírói döntés teljes hatékonyságának biztosítása érdekében – szükséges és indokolt a [redacted] ingatlan esetében a tulajdonjog bejegyzésének és az ingatlan birtokba adásának, a [redacted] ingatlan ismételt árverési eljárásának és az árverés befejezésének, illetve a [redacted] számú ingatlanra árverés kiírásának a jelen alkotmánybírói eljárás befejezését megelőző fogantatásának megakadályozása.

Kérik az indítványozók, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság értesítse az illetékes Győri Járási Hivatal

[redacted]
vonatkozásában az alkotmányjogi panasz tényéről. A perfeljegyzésben kérjük utaljon arra a Tisztelt Alkotmánybíróságra, hogy egy esetleges árverés esetén a vevő csak a jelen panasz elbírálásától függően szerezhethet tulajdonjogot.

Indítványozók kérik a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az Abtv. 61. §. (1) bekezdés b) pontja alapján hívja fel a Győri Járásbíróságot, hogy a P.21.415/2017/42. sz. ítélet végrehajtását függeszse fel és intézkedjen a [redacted] önálló bírósági végrehajtónál az előtte [redacted]

[REDACTED]

0077.V.2338/2012. számon indult végrehajtási eljárások felfüggesztése iránt.

b) Jogi képviselő 17. sz. mellékletként csatolja a meghatalmazását. [REDACTED]

c) Személyi adataink. (8. sz. Melléklet)

Indítványozók nevük, személyes adataink nyilvánosságra hozatalához nem járulunk hozzá.

d) Az alább felsorolt mellékletek – mint az **érintettséget alátámasztó dokumentumok** - a személyesen eljáró Indítványozók által benyújtott alkotmányjogi panaszuk mellékleteként benyújtásra kerültek, azok ismételt csatolásáról – ugyanazon iratok ismételt benyújtásától a jogi képviselő eltekint, itt csak felsorolja azokat, és kéri a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy azokat tekintse a jelen beadvány részének is.

Mellékletek:

[REDACTED]

e) A jogi képviselő – tekintettel arra, hogy a IV/1957-1/2020. sz. felhívásban szabott 30 napos határidő jelentős része eltelt - az Alkotmánybíróság ítélezési szünetére is eső – karácsonyi és újévi ünnepek miatti munkaszüneti napokkal, kéri, hogy amennyiben a Tisztelt Alkotmánybíróság továbbra is hiányosnak tartja az alkotmányjogi panaszt, hívja fel a jogi képviselőt annak kiegészítésére.

Győr, 2020. január 10.

[REDACTED]

indítványozók
képv.:
dr. Kecskeméti Klára
ügyvéd
17